

Gönderi Tarihi / Sending: 18.10.2023 | Kabul Tarihi / Accepted: 28.11.2023

Bir Taşeli Masalının Etnopedagojik Açından İncelenmesi: İyilikle Kötülük Masalı

Ethnopedagogical Analysis of A Taşeli Fairy Tale: A Tale of İyilikle Kötülük

Serdar Yörüsün¹

Araştırma Makalesi | Research Article

Öz

Etnopedagoji, bir halkın yüzyıllar içinde meydana getirdiği manevi birikim ve çeşitli kültür ürünleriyle çocukları nasıl eğitmeye çalıştığını inceleyen eğitim bilimlerinin alt dallarından biridir. Olağanüstü durum ve varlıklarla çocukların ilgisini çekip hayal dünyalarını geliştiren masalların etnopedagojinin en etkili araçlarından biri olduğunu söylemek mümkündür. Bu çalışmada, Ali Berat Alptekin'in "Taşeli Masalları" adlı kitabında yer alan İyilikle Kötülük masalı, etnopedagojik açıdan incelenmiş ve Taşeli yöresinde yaşayan konargöçer Türkmenlerin çocuk eğitiminde hangi değerlere önem verdiği ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Taşeli Masalları kitabı, Mersin'in Silifke, Bozyazı, Anamur, Gülnar, Aydıncık, Erdemli, Mut ve Karaman'ın Ermenek ilçelerinde yapılan derleme ile bu metinleri bilimsel yöntemlerle okuyucuya sunan bir eserdir. Anadolu'nun Taşeli yöresinde anlatılan masallar, konargöçer Türkmenlerin bir diğer adıyla Yörüklerin göçebe kültürünü yansıtan sözlü kültür ürünleridir. Bu çalışmada nitel araştırma modeli kullanılmıştır. Veriler nitel araştırma desenlerinden biri olan doküman analizi tekniğine göre toplanmış ve içerik analiziyle çözümlenmiştir. Çalışmanın araştırma nesnesini Ali Berat Alptekin'in "Taşeli Masalları" eserindeki İyilikle Kötülük masalı oluşturmaktadır. Masaldaki eğitici değerler tespit edildikten sonra bulgular bölümünde sunulmuştur. Bu masalda iyilik ve kötülük gibi iki soyut kavram kişileştirilerek bunlara iki ayrı insan özelliği verilmiştir. İyilik ve kötülük Taşeli yöresinin ağızyla "Eyinnik" ve "Kötünnük" şeklinde masalda iki ayrı insan görünümündedir. Bu masal iyilik ve kötülük kavramlarını anlatmakla beraber Taşeli bölgesinde yaşayan konargöçer Türkmenlerin kültür hayatına dair çeşitli izleri göstermektedir. Masalda bunlarla beraber adil olma, sabır, tevazu, iyiliğin karşılıksız kalmaması, iyilerin her zaman kazanması gibi konular göze çarpmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Etnopedagoji, Taşeli yöresi, Masal.

Abstract

Ethnopedagogy is one of the sub-branches of educational science that examines how people educate children with oral history and various cultural products, that has been created over centuries. Fairy tales are one of the most effective tools of ethnopedagogy because they attract children's attention with extraordinary beings and fantastical situations. These stories influence the life lessons and experiences of children. In this study, the fairy tale İyilikle Kötülük (Good and Evil) in Ali Berat Alptekin's book "Taşeli Fairy Tales" was analysed from an ethnopedagogical point of view. The study unpacks the underpinning values of the nomadic Turkmens living in Taşeli region. The study highlights the importance of fairytales to educate children with regional cultural values. The book Taşeli Fairy Tales is a study that utilises document and content analysis, as a methodology to analyse the collection and texts compiled in the districts of Silifke, Bozyazı, Anamur, Gülnar, Aydıncık, Erdemli, Mut in Mersin province; Ermenek in Karaman province and the villages within these districts. The tales told in the Taşeli region of Anatolia reflect the oral history and culture products of the nomadic culture of nomadic Turkmens, also known as yoruks. A qualitative research model was used in this study. Document analysis, as a qualitative research design method was utilised to collect data, which was analyzed with content analysis. The focus of the research study is the fairy tale İyilikle Kötülük in Ali Berat Alptekin's "Taşeli Tales". After the educational values in the tale were determined, they were presented in the Findings section. In this tale, two abstract concepts such as goodness and evil are personified and given human characteristics. Goodness and evil appear as two different people in the tale, as "Eyinnik" and "Kötünnük", with the dialect of Taşeli region. This tale shows various traces of the cultural life of nomadic Turkmens living in the Taşeli region, as well as the concepts of goodness and evil. Additionally, issues

such as being fair, patience, humility, unrequited goodness, and ofcourse a tale as old as time, good conquering evil being a prominent theme in the tale.

Keywords: Ethnopedagogy, Taşeli region, Fairy tale

1. GİRİŞ

Eğitim, bir insanın hayatını daha iyi şartlarda yaşayabilmesini sağlayan süreçlerden biridir. “Eğitim, belli amaçlara göre insanların davranışlarının planlı olarak değiştirilmesi ve geliştirilmesinin yasa ve ilkelerini bulmaya ve bu amaçla teknikler geliştirmeye çalışan bilim dalıdır.” (Erden ve Akman, 2006, s. 14). İnsanoğlu okuma ve yazma öğrenmek, manevi değerlere sahip olmak, bir mesleği devam ettirmek, milletini ve ülkesini geleceğe taşımak vb. nedenlerle eğitim süreçleri planlamakta ve bunlar için eğitim programları geliştirmektedir.

Plan, program ve bir amaç doğrultusunda yapılan formal eğitim kavramı henüz bilinmeden önce toplumlar çocukların ve gerektiğinde yetişkinlerin eğitilmesi için birtakım yöntemlere ihtiyaç duymuştur. “Günümüzde bilimsel olarak hazırlanıp okullarda çocuklara öğrettiğimiz müfredatın yerinde okulsuz toplumlarda sözlü kültür ürünleri vardı. Atasözleri ile felsefe öğretilir, türkü ve deyişler ile hikmet, efsane ve destanlar ile bilgi, kıssalar, hikâye ve masallar ile görgü, ahlak ve adap aktarıldı.” (Çınar, 2019, s. 15). Geçmişten bu yana sözlü kültür ürünleri informal eğitimin önemli kaynaklarından biri olmuştur.

Formal eğitimden önce çocuklar aile içinde veya akraba ve komşularla eğitilirdi. “Modern bilimsel pedagojinin çocuklara bağımsız bireyler olarak saygı duyma ve onların görüşlerini dikkate alma ihtiyacı hakkındaki aksiyomları ‘kırsaldaki öğretmenler’ tarafından zaten biliniyordu.” (Alimbekov, 2022, s. 43). Bu eğitimler bazen bilinçli bir şekilde bazen de sadece çocukların hoşça vakit geçirmesi için sözlü kültür ürünleri veya oyunlarla yapılırdı.

1.1. Etnopedagoji, Masal ve Türkçe Eğitimi

Çağdaş etnopedagojinin kurucusu Çuvaş asıllı eğitim bilimci Gennadiy Nikondroviç Volkov’dur. Volkov etnopedagojiyi “Bir etnik grubun yaşadığı olayların pedagojik açıdan analizini yapan ve bunların çağdaş eğitim amaçlarına uygun olup olmadığını ortaya koyan bir bilim dalıdır.” (Akt. Aliyeva Çınar 2022, s. 1) şeklinde tanımlamıştır. Çınar ise (2019, s. 16) “Etnopedagoji, hem bir toplumun tarihin derinliklerinden geliştirerek taşıdığı çocuk yetiştirmede kullandığı bilgiler hem de aile içinde çocuğa aktarılan eğitim içeriği ve öğretim yöntemlerinin ne olduğunun araştırıldığı eğitim biliminin dallarından biridir.” şeklinde tanımlamış ve etnopedagojinin çocuk yetiştirmedeki önemini vurgulamıştır. Aliyeva Çınar (2022, s. 1) etnik grupların pedagojik bilgisiyle pedagojik bilim arasındaki ilişkiye dikkat çekmiştir: “Etnopedagoji, dar anlamda halkın pedagojisi bilimi olarak ifade edilir. Bir etnik grubun eğitim yasalarını, deneyimlerini ve özelliklerini inceleyen pedagojik bilgiyle pedagojik bilim arasındaki etkileşimi ortaya koyan ve bunun neticesinde çağdaş eğitim yasalarını belirlemeye çalışan eğitim bilimlerinin bir alt dalıdır.” Bu tanımlardan hareketle

etnopedagojiyi bir halkın yüzyıllar içinde meydana getirdiği manevi birikim ve çeşitli kültür ürünleriyle çocukları nasıl eğitmeye çalıştığını inceleyen eğitim bilimlerinin bir alt dalı şeklinde tanımlayabiliriz.

“Sözlü kültür döneminden kalma, halka ait, anonimleşmiş, kısaca folklor a ait bütün ürünler etnopedagojik araçlardır. Bunların başında atasözleri, masallar, efsaneler, destanlar, kıssalar, ninniler, oyunlar kısaca çocuklar büyürken çevreden aktarılan her şey etnopedagojik malzemedir.” (Çınar, 2018, s. 377). Günümüzde sözlü kültür ürünlerinin birçoğu yazıya aktarılmış ve her yaşta okuyucuya ulaşmıştır. Ders kitaplarında da etnopedagojik malzemelerden masal, efsane, atasözü vb. gibi sözlü kültür ürünleri yer almakta ve bunlar çocukların eğitimine katkı sunmaktadır. Toplumun, ideal bir insanın nasıl olması gerektiğiyle ilgili düşüncelerini masallarında görmek mümkündür. Bu nedenle masalların etnopedagojinin en etkili eğitim araçlarından biri olduğu söylenebilir çünkü masallar ait oldukları toplumun endişe, başarı, kahramanlık, ideal karakter gibi ortak düşüncelerini yansıtmaktadır. “Masal, içinde barındırdığı kodlar nedeniyle bir kültürel gen haritası gibidir.” (Ölçer Özünel, 2011, s. 60). Masalların kültürel kimlik oluşturma ve bunu geleceğe taşıma gibi bir işlevi de vardır. “Öyküler ile masallar yazıldıkları toprakları, o yurdu, o yurdun insanlarını anlatır. O ülkenin tarihinden, geleneğinden, dil ve duygu derinliğinden damıtılırlar. O nedenle ulusal bir özü vardır. Kültürel bir kimlik oluştururlar.” (Feyzioğlu, 2007, s. 832).

Türkçeye Arapça mesel kelimesinden girmiş olan masal, Türkçe sözlükte “genellikle halkın yarattığı, hayale dayanan, sözlü gelenekte yaşayan, çoğunlukla insanlar, hayvanlar ile cadı, cin, dev, peri vb. varlıkların başından geçen olağanüstü olayları anlatan edebî tür.” (TDK, 2011, s. 1630) şeklinde tanımlanmaktadır. Masal, bir halkın içinde asırlardan beri anlatılagelen içinde olağanüstü kişi, varlık ve olayların bulunduğu bir edebî türdür.

Türkçe eğitiminde masallardan faydalanmak çocukların dil becerilerinin gelişmesine yardımcı olmaktadır. “Çocukta anlama ve anlatma becerilerini geliştirmede, ana dili bilincini yerleştirmede masallardan yararlanmak mümkündür.” (Gürel, Temizyürek, Şahbaz, 2007, s. 55). Masalarda olağanüstü durumlar veya varlıklar çocukların ilgisini çeker ve hayal dünyalarını geliştirmeye yardımcı olur. Bununla beraber çocuklar belli konularda farkındalık kazanmaya başlar. Masallar öğreticidir, geleneği aktarır, çocukları düşünmeye sevk eder. Okul öncesi dönemde çocukların dinleme becerisini geliştirir, okumayı öğrendikten sonra ise okuma becerisini geliştirir. Öğrenilen masalın bir başka kişiye anlatılması konuşma becerisini de olumlu yönde etkiler.

“Masallar, bir yandan çocukların hayal dünyasını zenginleştirirken, diğer yandan onları geleceğe hazırlar.” (Erdal, 2016, s. 1806). Masal metinleri, Türkçe ders kitaplarında da yer alması gereken türlerdendir çünkü masallar sayesinde çocuklar iyi ile kötünün farkına varabilir, merhamet bilinci kazanabilir, kötülükler karşısında nasıl bir duruş sergilemesi gerektiğini öğrenebilir ve böylelikle gelecekte iyi bir yetişkin olabilir.

1.2. Taşeli Yöresi ve Taşeli Masalları Kitabı

Taşeli Masalları kitabı, Mersin'in Silifke, Bozyazı, Anamur, Gülnar, Aydıncık, Erdemli, Mut ve Karaman'ın Ermenek ilçelerinde yapılan derleme ile bu metinleri bilimsel yöntemlerle okuyucuya sunan bir eserdir. Anadolu'nun Taşeli yöresinde anlatılan masallar, konargöçer Türkmenlerin bir diğer adıyla Yörüklerin göçebe kültürünü yansıtan sözlü kültür ürünleridir.

Taşeli yöresi, Akdeniz Bölgesi'nin ortasında yer almaktadır. Bu coğrafyanın arazi yapısı genellikle kalkerli, kayalık ve engebelidir. Bu yüzden bu yöreye Taşeli denildiğini söylemek yanlış olmaz. ılıman iklime ve verimli topraklara sahip olması nedeniyle bu bölge, antik çağlardan beri çok sayıda medeniyeti içinde barındırmıştır.

Oğuzlar, Anadolu'ya geldikten sonra Taşeli coğrafyasına da yerleşmeye başlamıştır. Silifke ilçesindeki Bolacalıkoyuncu, Bayındır, Avşar adlı mahalle ve köylerin varlığı bunu doğrulamaktadır. Buna benzer örnekleri Erdemli, Gülnar, Bozyazı, Anamur, Mut ilçelerinde de görmek mümkündür.

"Taşeli masalları, asırlardır bu yöreyi kendilerine yurt edinen konargöçer halkın bu bölgeye anayurttan getirdiği ve bölgede bilinen masalları kendi kültürel değerleriyle yoğurdukları bir miras niteliğindedir." (Alptekin, 2020, s. 103). Bu masallarda görülen bazı halk hekimliği uygulamaları ve mevsimlik ritüellerin Orta Asya kültürüyle ilgili olduğu görülmektedir.

Taşeli Masalları adlı kitap incelendiğinde bu yöreye ait bazı masalların çocuklar için bazılarının ise yetişkinler için olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle "Taşeli Masalları" kitabındaki masallar işledikleri konulara göre etnopedagoji veya etnoandragoji kapsamında incelenebilir. Etnoandragoji, "bir toplumun erginlerini (yetişkinlerini) informal yollarla kendi geleneğindeki yaşam felsefesine göre tanımladığı ülküsel insan modelini yaşamboyu süren bir eğitimle geliştirmesidir. İnfomal yoldan kasıt okul ve kurs gibi ortamlar dışında, kendi halk edebiyatı, sanatı, kültürü ve felsefesiyle yoğurarak eğitmesidir." (Çınar, 2021, s. 3). Etnopedagoji çocuk eğitimiyle, etnoandragoji ise yetişkin eğitimiyle ilgilidir. Bu çalışmada *İyilikle Kötülük* masalı içerdiği değerler nedeniyle etnopedagojik açıdan incelenmiştir. Bu masal, Taşeli yöresinde konuşulan ağızla kayda geçirilmiştir. Masalın ölçünlü dile uyarlanmış hâli Ek.1'de yer almaktadır.

1.3. Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada, Ali Berat Alptekin'in "Taşeli Masalları" isimli kitabında bulunan *İyilikle Kötülük* masalı etnopedagojik açıdan incelenmiş ve Taşeli yöresinde yaşayan konargöçer Türkmenlerin çocuk eğitimiyle ilgili hangi değerlere önem verdiği ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır.

2. YÖNTEM

Ali Berat Alptekin'in Taşeli Masalları adlı kitabında yer alan *İyilikle Kötülük* masalının etnopedagojik açıdan incelendiği bu çalışmada nitel araştırma modeli kullanılmıştır. Veriler nitel araştırma desenlerinden biri olan doküman analizi tekniğine göre toplanmıştır. Doküman analizi tekniği, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin incelenmesidir. (Yıldırım ve Şimşek, 2018, s. 189). Bu çalışmada veriler içerik analiziyle çözümlenmiştir.

2.1. Araştırma Nesnesi

Çalışmanın araştırma nesnesini Ali Berat Alptekin'in Taşeli Masalları eserindeki *İyilikle Kötülük* masalı oluşturmaktadır. Masal seçimi aşamasında, seçilecek masalın etnopedagojik değerler içeren bir masal olmasına ve masalın içinde barındırdığı özelliklerle hem Türk kültürüne ait motiflere hem de eğitici değerlere sahip olmasına dikkat edilmiştir.

2.2. Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırma için Ali Berat Alptekin'in Taşeli Masalları adlı kitabı temin edilmiştir. Kitabın tamamı incelenmiş ve hangi masal üzerinde çalışılacağına karar verilmiştir. Kitaptaki *İyilikle Kötülük* masalı seçilmiş ve doküman analiziyle masaldaki eğitici değerler tespit edilmiştir. Tespit edilen değerler bulgular bölümünde sunulmuştur.

3. BULGULAR

Taşeli Masalları kitabının genelinde konargöçer Türkmenlerin kültür hayatına yönelik birtakım izleri görmek mümkündür. "Çalışmada Ali Berat Alptekin tarafından 1979-1982 yılları arasında doktora çalışması sırasında derlenen 70 masal metninden faydalanılmıştır. Konar-göçer kültür hayatıyla ilgili olarak *geçiş dönemi unsurları, meskenler, mutfak kültürü, el sanatları, halk hekimliği, oyun ve eğlenceler, mevsimlik ritüeller* olmak üzere başlıca yedi öge tespit edilmiştir." (Alptekin, 2020, s. 90). *İyilikle Kötülük* masalı, vermek istediği mesajların yanında yer yer yöre halkının yaşam tarzını da anlatan çeşitli unsurları ve yukarıda bahsedilen öğeleri içermektedir. Zor zamanlarda Hızır'ın yardım edeceği düşüncesi mucizelere olan inancı, Eyinnik ve Kötünnük'ün uzun yola çıkarken yanına 'azık' almaları yemek kültürünü, Eyinnik'in görmeyen gözlerine ağaç dalı sürerek gözlerinin iyileşmesi ve bitkilerle tedaviye değinmesi halk hekimliğini, Hızır'ın yaptığı iyilik karşısında Eyinnik'i köye görevlendirmesi ve yağmur duası ettirmesi de mevsimlik ritüelleri anlatması yönüyle Taşeli bölgesinde yaşayan konargöçer Türkmenlerin kültür hayatına yönelik çeşitli izleri göstermektedir. Bu masalı dinleyen bir çocuk içinde yaşadığı toplumun kültürünü masaldaki olaylar yardımıyla öğrenebilir. Masalda bunlarla beraber adil olma, sabır, tevazu, sadakat, çalışkanlık, iyiliğin karşılıksız kalmaması, iyilerin her zaman kazanması gibi konular göze çarpmaktadır.

İyilikle Kötülük masalında dikkat çeken bir özellik daha var ki o da bu masalın Sanskritçeden Uygur Türkçesine çevrilmiş bir hikâyeye olan "Edgü Ögü Tigin Anyig Ögü Tigin"

(İyi Düşünceli Prens ve Kötü Düşünceli Prens) ile bazı olay ve değerlerde benzerlik göstermesidir (Hamilton, 1998). *İyilikle Kötülük* masalında olduğu gibi bu hikâyede de iyilik ve kötülüğün birbiriyle mücadelesi anlatılmıştır. Bununla beraber tıpkı Kötünnük'ün Eyinnik'in gözlerini alması gibi kötü düşünceli prens, iyi düşünceli prensin gözlerini kör etmiştir. Taşeli masalları gerek hayata bakış açısı gerek işlediği değerler bakımından Orta Asya kültüründen izler taşımaktadır. Eski yazılı ürünlerin etnopedagojik ürünleri nasıl etkilediği konusu ise başka araştırmalarda ele alınabilir.

3.1. Taşeli Yöresinde İyi İnsan ve Kötü İnsan Kavramları

İyilikle Kötülük masalının ilgi çekici özelliklerinden birisi iyilik ve kötülük gibi soyut kavramların kişileştirilmesi ve bunlara iki ayrı insan özelliği verilerek anlatılmasıdır. İyilik ve kötülük kavramları, Taşeli yöresinin ağzıyla bu masalda "Eyinnik" ve "Kötünnük" şeklinde iki ayrı insana dönüştürülmüştür.

Kötünnük, kurnaz, ihtiyaçlarını sürekli arkadaşından isteyen ama paylaşmayı sevmeyen, çıkarları uğruna arkadaşını çaresiz bırakan bir karakterdir. Eyinnik ise arkadaşı için her şeyini paylaşan, yardımsever, sözüne sadık ve adil birisidir.

Masalda Kötünnük'ün uzun yolda Eyinnik'ten iki defa yemek istemesi, bunun karşılığında kendi yemeğinin çok az bir kısmını paylaşması, Eyinnik'i yarı yolda çaresiz bir şekilde bırakması 'kötü' diye tabir edilen herhangi bir insanın bazı özelliklerindedir. Eyinnik'in ise karşılık beklemeden yemeğini Kötünnük ile paylaşması, şüphelense bile kötü şeyler düşünmemesi, fedakâr olması, köy ahalisine yardım etmesi, inancını ve maneviyatını yitirmemesi, başkasından kötülük görse bile iyilik yapmaktan vazgeçmemesi 'iyi insan' diye tarif edilen insan özelliklerindedir.

"Değerler, toplumu oluşturan bireylere nelerin önemli olduğunu, nelerin tercih edilmesini gerektiğini ve kısaca nasıl yaşanılması gerektiğini belirtir." (Akbaş, 2008, s. 10). Taşeli yöresi insanların, iyi bir insanın sahip olması gereken özellikleri masalda geçen iyi ve kötü arasındaki mücadeleyle çocuklara öğretmeye çalıştığı anlaşılmaktadır. "Değerler, toplumdaki bireylerin korumaları veya göz ardı etmeleri neticesinde ya zamanla kaybolur veya nesilden nesile aktararak yıllarca devam ettirilebilir." (Topal, 2019, s. 246). Taşeli yöresindeki konargöçer Türkmenlerin *İyilikle Kötülük* masalı aracılığıyla aşağıda açıklanan değerleri nesilden nesile aktararak devam ettirmeye çalışmayı amaçladığı söylenebilir.

3.2. Dürüstlük, Dostlukta Sadık Olma, Paylaşma

Eyinnik ve Kötünnük, padişahın kızının görmeyen gözlerine çare aramak ve ona göz bulmak için yola çıkmıştır ancak Kötünnük asıl niyetini yolda belli etmiş ve Eyinnik'i kandırmıştır. Yolda uzun bir süre yürüdüktan sonra iki arkadaş acıkmış ve Kötünnük "İkimizin de ekmeğini çıkarırsak, ikisini birden kuruturuz. En iyisi birimizin azığını yiyelim, diğerimizin azığını sonra yeriz." diyerek Eyinnik'in yemeğini beraber yemek istemiştir. Eyinnik

ise bunu kabul etmiş ve yemeğini Kötünnük ile paylaşmıştır. Bir süre sonra acıkınca Kötünnük yeniden Eyinnik'in yemeğinden istemiş ve Eyinnik hiç düşünmeden yine yiyeceğini paylaşmıştır. Zaman ilerleyip ikisi beraber acıktığında Eyinnik kendisinde yemek kalmadığı için Kötünnük'ün yemeğini beraber yemeyi teklif etmiş ancak Kötünnük yemeği Eyinnik'in gözlerini vermesi karşılığında paylaşabileceğini söylemiştir. Burada iyi insanın her zaman paylaşımcı, yardımsever, dürüst; kötü insanın ise yalan söyleyen, sahtekâr, sinsi planları olan biri olduğu vurgulanmaya çalışılmıştır.

Taşeli yöresinde yaşayan konargöçer Türkmenlerin eski dönemde kıl çadırlarına, günümüzde ise evlerine gelen misafirlerine yemek ikram etmeden göndermeyen bir misafirperverlik anlayışı vardır. Yöre insanı, misafirin aç gelebileceğini düşünüp ona sormadan sofraya hazırlayan nazik bir misafir ağırlama kültürüne sahiptir. Bu nedenle yemeğini paylaşabilmeyi ve misafire evinde olan her şeyin en iyisini memnuniyetle ikram etmeyi bir erdem olarak görmektedir. Masalda, Eyinnik'in yemeğini hiç düşünmeden sonuna kadar paylaşmasıyla konargöçer Türkmenlerin ikram etme davranışını çocuklara kazandırmaya çalıştığı düşünülebilir.

Eyinnik, Kötünnük'ün isteklerini arkadaş olmaları nedeniyle gözünü kırpmadan yapmış, Kötünnük ise Eyinnik'in gözlerini aldıktan sonra onu yarı yolda çaresiz bırakmıştır. Bu olaylar ve arada geçen konuşmalar neticesinde dostunu yarı yolda bırakmamak gerektiği ve sadakat sahibi olmanın önemi üzerinde durulmuştur. Bununla beraber arkadaşların birbirine nasıl davranması veya davranmaması gerektiğinin de öğretilmeye çalışıldığı söylenebilir. Ayrıca bu masalda iyiler, kötülerin verebileceği zararlara karşı dikkatli olmaları hususunda uyarılmaktadır.

3.3. Sabırlı Olma, Olumlu Düşünme, Tevazu Sahibi ve Tokgözlü Olma

Masalda, Kötünnük planlı bir şekilde Eyinnik'in yemeğini bitirmeye çalışmış ama kendi yemeğini Eyinnik ile paylaşmamıştır. Eyinnik bunun farkına varsa da Kötünnük'ün isteğine boyun eğmiş ve en sonunda iki gözünü de kaybetmiştir. Eyinnik, başına gelen bu olaydan sonra dua etmeye başlamış ve mücadeleye devam etmiştir. Bir mucize olduktan sonra Eyinnik'in gözlerinin açılması, zor durumlar karşısında bile iyi şeyler olacağına yönelik inancın kaybedilmemesi gerektiği mesajını vermektedir. Böylelikle sabırlı olma, her zaman olumlu düşünme ve inancını yitirmemenin önemine değinilmiştir.

Eyinnik'in Hızırların dediği gibi yağmur duası etmesi ve köye yağmur yağdırmasından sonra köylülerin Eyinnik'e istediği her şeyi vermek istemesi, Eyinnik'in ise sadece "*Ben sizin canınızın sağlığını isterim.*" diye cevap vermesi iyilerin tevazu sahibi ve tokgözlü olması gerektiği bakımından bir örnek teşkil etmektedir. Bunlarla beraber iyiliklerin karşılık beklenmeden yapılması gerektiği de etnopedagojik vurgu olarak dikkati çekmektedir.

3.4. Adil Olma, Çalışkanlık, Yardımlaşma

Eyinnik'e ev yapmak için kazılan temelde kazanlar dolusu altın çıkması ve köylülerin bu altınları istediğini anlayan Eyinnik'in "Gözünüz kalmasın, ben sizin hakkınızı veririm." demesiyle adil olmanın önemine vurgu yapılmıştır.

Eyinnik'in köydeki fakir çiftçiye yardım etmesi, köylülerle beraber yağmur duası etmesi ve susuz köye su getirmek için köyün ortasındaki büyük taşı hep beraber ittirmeleri ise yardımlaşmanın güzel örneklerindedir.

Taşeli coğrafyası, Akdeniz Bölgesi'nin orta kesiminde yer aldığı için diğer bölgelere kıyasla daha az yağış almaktadır. Bu nedenle sonbaharda yağmur geciktiğinde Taşeli yöresinin bazı köylerinde çocukların duasının kabul olduğu düşünülerek özellikle çocuklarla birlikte yağmur duasına çıkılmaktadır. Masalda köylülerin yağmur duası etmesiyle çocukların bu gelenekle tanıştırıldığı görülmektedir.

Taşeli yöresinde yer şekillerinin kayalık olması ve konargöçerlerin her mevsim yaşam alanlarını değiştirmek zorunda olmaları nedeniyle yardımlaşma büyük öneme sahiptir. Aileler gerek yaşam alanlarını oluştururken gerek göç ederken birbirine yardım etmektedirler. İnsanlar birbirinin işini yaparken kendi işini yapıyormuşçasına sorumluluk sahibidir. Masalda köylülerin üç taşın olduğu yeri temizleyip Eyinnik için oraya el birliğiyle büyük bir saray yapmaları da çalışkanlık ve yardımseverliğe örnek gösterilebilir.

4. SONUÇ ve ÖNERİLER

Masalın genelinde iyilik-kötülük, dürüstlük-sahtekârlık kavramlarının mücadelesi görülmektedir. İyilik ve kötülüğün mücadelesi sonucunda iyi kazanmış, kötü ise kaybetmiştir. İyilerin yaratılış gereği her şart ve durumda iyilikten vazgeçmediği kötülerin de aynı şekilde kötülük yapmaktan vazgeçmediği masalda vurgulanmıştır. *İyilikle Kötülük* masalının geneli incelendiğinde Taşeli yöresinde yaşayan insanların dürüstlük, sadakat, sabır, çalışkanlık, yardımseverlik, paylaşım, tevazu, olumlu düşünme, adil olma ve tokgözlü olma gibi değerlerle çocuklara iyi insan olmayı öğretmeye çalıştığı anlaşılmaktadır.

Türkiye'de eğitim programlarında yapılan yenileme ve değişiklik çalışmalarının sonunda öğrencilere aktarılması gerekli görülen kök değerler "adalet, dostluk, dürüstlük, öz denetim, sabır, saygı, sevgi, sorumluluk, vatanseverlik, yardımseverlik" (MEB, 2017, s. 7) olarak belirlenmiştir. Bu kök değerlere ilkokul ve ortaokullara yönelik hazırlanan Türkçe Dersi Öğretim Programı'nda da "Değerlerimiz" başlığı altında değinilmiştir. (MEB, 2019, s. 4). Yukarıda bahsedilen değerler ışığında *İyilikle Kötülük* masalında adalet, dostluk, dürüstlük, sabır, saygı, sevgi, sorumluluk, yardımseverlik kök değerlerinin vurgulandığı görülmektedir.

Türkiye'de eğitim programları oluşturulmadan önce halk arasında yıllardır anlatılagelen bir Taşeli masalının günümüz eğitim sisteminde bahsedilen değerlere değinmiş olması, eğitim programlarının da toplumların yüzyıllardır herhangi bir disipline bağlı olmadan geliştirdiği değerlerden beslendiğini bize göstermektedir. Etnopedagoji alanında yapılacak yeni

çalışmalar yıllardan beri anlatılagelen masalarda, atasözlerinde, halk hikâyelerinde yer alan eğitici unsurların varlığını ortaya çıkaracak ve çağdaş eğitim programları ile ders kitaplarının hazırlanmasına katkı sağlayacaktır.

Etnopedagojik bilgilerin öğretileri ışığında eğitici unsurlar içeren atasözü, ninni, hikâye, masal, destan gibi türlere Türkçe ders kitaplarında yeterince yer verilmelidir. Eğitici özelliklere sahip olması ve çocukların ilgisini çekebilecek okuma metinleri olması nedeniyle masallara Türkçe ders kitaplarında daha fazla yer verilebilir. Burada dikkat edilmesi gereken hususlardan biri, bazı masalların korku, şiddet vb. unsurlar içermesi nedeniyle çocukların yaş ve psikolojisine uygun masalların seçilmesi gerekliliğidir. Bir diğer husus da yöresel dilde kayda geçirilen masalların ölçünlü dil ile ders kitaplarında yer alması gerektiğidir.

Extended Summary

Introduction

Human beings plan educational processes and develop educational programs for reasons such as learning to read and write, to enhance spiritual values, to continue a profession, to carry their nation and country into the future. Before the concept of formal education, which contains a plan, program and purpose was known, societies needed some methods to educate children and, when necessary, adults. Ethnopedagogy is one of the sub-branches of educational science that examines how people educate children with oral history and various cultural products, that have been created over centuries. Fairy tales are one of the most effective tools of ethnopedagogy because they attract children's attention with extraordinary beings and fantastical situations. These stories influence the life lessons and experiences of children.

Ethnopedagogical materials such as fairy tales, legends, proverbs, etc. are included in oral history and written texts, and they contribute to the education of children. It is possible to see what societies idea of an ideal person should be in fairy tales. For this reason, it can be said that fairy tales are one of the most effective educational tools of ethnopedagogy because fairy tales reflect the common thoughts of the society people belong to, such as concern, success, heroism and an ideal character.

In this study, the fairy tale *İyilikle Kötülük (Good and Evil)* in Ali Berat Alptekin's book "Taşeli Fairy Tales" was analysed from an ethnopedagogical point of view. The study unpacks the underpinning values of the nomadic Turkmens living in Taşeli region. The study highlights the importance of fairytaels to educate children with regional cultural values.

In this tale, two abstract concepts such as goodness and evil are personified and given human characteristics. Goodness and evil appear as two different people in the tale as "Eyinnik" and "Kötünnük", with the dialect of Taşeli region. This tale shows various traces of the cultural life of nomadic Turkmens living in the Taşeli region, as well as the concepts of

goodness and evil. Additionally, issues such as being fair, patience, humility, unrequited goodness, and a tale as old as time, good conquering evil being a prominent theme.

Method

In this study, in which the fairy tale *İyilikle Kötülük* in Ali Berat Alptekin's book titled *Taşeli Tales* was examined from an ethnopedagogical perspective, a qualitative research model was used. Document analysis, a qualitative research design technique was utilised to collect the data. Document analysis is a technique utilised to the examine written materials containing information about the phenomenon or phenomena targeted for research (Yıldırım & Şimşek, 2018: 189). In this study, the data were analyzed by content analysis.

The research object of the study is the fairy tale *İyilikle Kötülük* in Ali Berat Alptekin's *Taşeli Tales*. At the stage of fairy tale selection, it was prioritized that the fairy tale selected should be a fairy tale containing ethnopedagogical value. In addition, the fairy tale should have both motifs belonging to Turkish culture and educational values.

Ali Berat Alptekin's book titled *Taşeli Tales* was obtained for the research. The whole book was examined and a fairy tale was selected for study. The *İyilikle Kötülük* tale in the book was selected and the educational values in the tale were determined by document analysis. The identified values are presented in the Findings section.

Findings

It is possible to see various traces of the cultural life of nomadic Turkmens throughout the book *Taşeli Tales*. A child who listens to this tale can learn about the culture of the society he/she lives in through the events in the tale. In addition to these, issues such as being fair, the wrongfulness of continually conceding, humility, unrequited good, and the good always winning stand out in the tale.

Discussion, Conclusion and Recommendations

At the end of the tale, good conquered over evil. It is emphasized in the fairy tale that the good do not give up doing good in every situation due to creation, and the bad do not give up doing evil for the same reason. The fact that some *Taşeli* tales, which have been told among the people for years before the establishment of education programs in Türkiye, touch upon the values mentioned in today's education system highlights that education programs are also fed by the values that societies have developed for centuries without any discipline. New studies in the field of ethnopedagogy will reveal the existence of educational elements in fairy tales, proverbs and folk tales that have been passed on by generations. These fairy tales will continue to contribute to the preparation of modern education programs and textbooks.

KAYNAKÇA / REFERENCES

- Akbaş, O. (2008). Değer Eğitimi Akımlarına Genel Bir Bakış, *Değerler Eğitimi Dergisi*, Cilt 6 No 16: 9-27
- Alimbekov, A. (2022). Etnopedagoji Biliminin Gelişiminde Volkov'un Yeri. *Uluslararası Bakışla Etnopedagojiye Giriş*, İkrım Çınar (Ed), (1. Baskı, s.39-63 içinde) Pegem Akademi.
- Alptekin, A. B. (2002). *Taşeli Masalları*, Akçağ Yayınları.
- Alptekin, M. (2020). Taşeli Platosu Masallarında Konar-Göçer Kültür Hayatından İzler, *Türük Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*, Sayı 23: 88-106
- Aliyeva Çınar, M. (2022). Etnopedagojinin Temelleri. *Uluslararası Bakışla Etnopedagojiye Giriş*, İkrım Çınar (Ed), (1. Baskı, s.1-35 içinde) Pegem Akademi.
- Çınar, İ. (2018). Atabek Yurdu Etnopedagojisi: Ahıska Örneği, *Turkish Studies*, 13/4: 363-386
- Çınar, İ. (2019). *Etnopedagoji Atabek Yurdu* (1. Baskı). Pegem Akademi
- Çınar, İ. (2021). Etnoandragoji Bağlamında Halk Ozanı-Molla İlişkinine Bakış: Atabek Yurdu Örneği, *Uluslararası Ahıska Araştırmaları Dergisi*, Sayı 1: 1-15
- Erdal, K. (2016). Keloğlan Masallarında Çocukların Eğitimine Yönelik İletiler, *Teke Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 5/4: 1805-1822
- Erden, M. ve Akman, Y. (2006). *Eğitim Psikolojisi Gelişim-Öğrenme-Öğretme* (15. Baskı). Arkadaş Yayınevi.
- Feyzioğlu, Y. (2007). *Masallar Çocuklar İçin Neden Gereklidir?* Sedat Sever (Ed), II. Ulusal Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Sempozyum Bildiri Kitabı, s.831-843, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara
- Gürel, Z. Temizyürek, F. Şahbaz, N.K. (2007) *Çocuk Edebiyatı* (1.Baskı). Öncü Basımevi.
- Hamilton, J. R. (1998). *İyi ve kötü prens öyküsü*. (Çev. Köken, V.), Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- MEB (2017). *Müfredatta Yenileme ve Değişiklik Çalışmalarımız Üzerine*, Ankara.
- MEB (2019). *Türkçe Dersi Öğretim Programı*, Ankara.
- Ölçer Özünel, E. (2011). Yazının İzinde Masal Haritalarını Okuma Denemesi: Masal Tarihine Yeniden Bakmak, *Millî Folklor*, 91:60-71
- Topal, Y. (2019). Değerler Eğitimi ve On Kök Değer, *Mavi Atlas*, 7(1)2019: 245-254
- Türk Dil Kurumu (2011). *Türkçe Sözlük* (11. Baskı). Türk Dil Kurumu Yayınları.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2018). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Seçkin Yayıncılık.

Etik Kurul Kararları

Bu çalışma için etik kurul belgesi gerekmemektedir.

Çatışma Beyanı

Bu makalenin araştırması, yazarlığı ve yayınlanmasıyla ilgili olarak yazarın bir çıkar çatışması yoktur.

Yayın Etiği Beyanı / Publication Ethics Statement

Bu makalenin planlanmasından, uygulanmasına, verilerin toplanmasından verilerin analizine kadar olan tüm süreçte "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler" başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir. Bu araştırmanın yazım sürecinde bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamıştır. Bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiştir.

All the rules specified in the "Higher Education Institutions Scientific Research and Publication Ethics Directive" have been complied with in the whole process from the planning of this article to its implementation, from data collection to data analysis. None of the actions specified under the title of "Actions Contrary to Scientific Research and Publication Ethics", which is the second part of the directive, were not carried out. During the writing process of this research, scientific, ethical and citation rules were followed; No falsification was made on the collected data. This work has not been submitted for evaluation to any other academic publication medium.

Ek.1

İYİLİKLE KÖTÜLÜK

Bir zamanlar bir padişah varmış, padişahın kızının gözleri görmezmiş. Tellallar çıkarmış:

“Kim göz getirirse kızımı ona vereceğim.” diye vaat etmiş. Yine bu köyde iki tane arkadaş varmış. Birisinin ismi Eyinnik, birisinin ismi de Kötünnük’müş. Kötünnük demiş ki:

“Eyinnik arkadaş gel beraber gidelim, tanıdığımız köylere gidelim, eğer öyle bir göz veren olursa buraya alır gelir, padişahın kızının gözüne takar bu vaadini yerine getirmiş olur, kızını da alırız.”

İkisi beraber yola çıkmışlar. Tabi bunlar uzun bir yolculuk yapacaklar, yiyecek ve içeceklerini almışlar ve dedikleri gün yola çıkmışlar. Bir hayli gittikten sonra bunların karınları acıkmış. Yemek yemek icap etmiş. Kötünnük demiş ki:

“İkimizin de ekmeğini çıkarırsak, ikisini birden kuruturuz. En iyisi birimizin azığını yiyelim, diğerimizin azığını sonra yeriz.”

Eyinnik bu teklifi kabul etmiş ve ekmeğinden yemeye başlamışlar. Bir kısmını yedikten sonra tabi karınları doymuş, yine bunlar yola devam etmişler. Bir hayli gittikten sonra bunlar yine acıkmış, Kötünnük demiş ki:

“Eyinnik kardeş yine acıktık, gel bir daha yemek yiyelim.”

Eyinnik teklifi kabul etmiş ve Eyinnik’in ekmeğini bir daha yedikten sonra Eyinnik’in ekmeği kalmamış. Uzun süre gittikten sonra Eyinnik’in ekmeği kalmamış bu arada karnı acıkmış. Yürümeye takati kalmamış:

“Arkadaş benim ekmeğim kalmadı, sen hiç ekmeğim yiyelim demiyorsun, yoksa azığımı bana yedirmek istemiyor musun?”

O da demiş ki:

“Gözünün birini bana verirsen, sana ekmeğim veririm.”

“Ya bizim arkadaşlığımız böyle mi olacaktı? Biz ne diye yola çıkmıştık? Sen benim gözümü alacaktın da orda niye söyledin?”

Tabi bir hayli daha gezdikten sonra Eyinnik’in takati iyice kesilmiş. Gözünün bir tanesini vermeye razı olmuş. Gözünün bir tanesini çıkarmış ve Kötünnük’e vermiş.

Kötünnük bunun karşılığında azıcık ekmek vermiş. Fakat bu kadar ekmek nefsi doyurmaz ki, tekrar biraz daha getirmişler Eyinnik demiş ki:

“Arkadaş benim yürümeye takatim kalmadı ya benim karnımı doyur ya da geri dönelim.”

“Diğer gözünü de verirsen karnımı doyururum.”

Bir dere kenarına varmışlar, bir çınar ağacının dibinde oturuyorlarmış. Açlık bu nefis durmamış, öbür gözünü de vermeye razı olmuş. Eyinnik’in öbür gözünü de almış Kötünnük. Ekmek filan vermeden oradan geriye dönmüş. Akşam olup karanlık çöktükten sonra kurtlar seslenmeye başlamış. Eyinnik ne yapsın, kurt yemesinden kurtulmak için elleriyle emekleyerek bir çınar ağacının başına çıkmış.

Bu bölgeden de bir gece Hızırlar, bir gece şeytanlar geçermiş. O gece Hızırların geleceği günmüş. Akşam olmuş birtakım sesler gelmeye başlamış. Eyinnik ne kadar da olsa kalbini Allah’a bağlamış, Allah’ın izniyle burada hiçbir şey olmaz diye Allah’a dua etmeye başlamış. Ağacın dibine gelmişler, ağacın başında bu gözleri görmeyen adamı görünce demişler ki:

“Sen kimsin, nereden geldin?”

O da başından geçenleri anlatmış:

“Böyle böyle Kötünnük isimli bir arkadaşım vardı, böyle böyle yola çıktık. Bana bu muameleleri teklif etti. Ben de nefsimi körletmek için dediği vaatleri yerine getirdim. O da beni burada terk etti gitti.”

Bunlar ellerini kaldırıp dua etmişler, ağaç bir sallanmış yerinden, ağaç sallandıktan sonra demişler ki:

“Ağaçtan bir dal kopar”.

Ağaçtan bir dal kopardıktan sonra:

“Gözünün birisine sür.”

Dalı gözünün birisine sürmüş, o gözü açılmış. Tekrar koparmasını söylemişler, bir dal daha koparmışlar, öbür gözüne sürünce o gözü de açılmış. Ardından da Hızırlar oğlana şu vaatte bulunmuşlar:

“Buradan gideceksin filan yerdeki ovada fakir bir çiftçi var. Bu fakir çiftçi üç günlük yerden gelip buraya gidip geliyor. Bu çiftçiye akşama kadar yardım edeceksin, ondan sonra bu çiftçinin köyüne vardığında buraya yedi yıldır yağmur yağmadığını göreceksin. Camiye gideceksin, sabah namazından sonra köylüyü toplayıp dua edeceksin, daha sonra yağmur yağacak. Köyün

İçme suyu üç günlük yoldan gelir, onu da her zaman vermezler. Bazı köylüler susuzluktan helak olup gidiyorlar. Köyün ortasında bir taş var, köylüyü toplatıp bu taşı kaldırtacaksın, altından su çıkacak, köylü bu suya nazır olacak. O vaadini söyledikten sonra, sana bir vaat teklif ederlerse köyün güney tarafında üç tane taş var, bu taşların arasında yedi tane kazan var. İçerisi altın dolu, burayı işleyeceksin."

Adam oradan yola çıkmış, Hızırların dediği yere varmış. Çiftçi orda çift sürüyormuş, akşama kadar orada çiftçiye yardım etmiş. Çiftçiye başından geçenleri anlatmış ve çiftçiyle beraber köye gelmişler. Akşam olmuş yemeği yedikten sonra demiş ki:

"Ben dua edeceğim, siz de âmin diyacaksınız. Yağmur yağacak, kuraklıktan kurtulup, siz üç günlük yoldan gelip burada çift sürmeyeceksiniz."

Hızırların dediği gibi dua etmiş, hava bulutlanmış ve yağmur yağmaya başlamış. Köylü buna sevinmiş:

"Ne istersen ne kadar mal istersen verelim."

"Ben sizin canınızın sağlığını isterim."

Köylülerin o söyledikleri şeyleri almamış, köylüyü tekrar toplamış ve demiş ki:

"Köyün ortasındaki taşı ittireceğiz, buranın altından su çıkacak, bu suyu içeceksiniz, üç günlük yerden su getirmekten kurtulacaksınız."

"Burada su ne arasın? Biz filan zamandan beri buradayız, hiçbir su işareti görmedik."

"Siz benim dediğimi tutacaksınız."

Köylüyü toplamış olan güçleriyle taşı yerinden oynatınca su fişkırmaya başlamış. Tekrar mal vaat etmeye başlamışlar, onu da kabul etmemiş.

"Yalnız köyün güney tarafındaki üç taşın arasındaki yeri bana verirseniz kâfi demiş."

Köylü bu teklifi kabul etmiş. Bu üç taşın olduğu yeri temizleyip oraya bir ev yapmaya karar vermişler. Temeli kazarken burada kazanlarda altınlar çıkmaya başlamış. Köylülerin ne kadar da olsa bu altınlarda gözleri kalmış.

"Gözünüz kalmasın, ben sizin hakkınızı veririm."

Buraya büyük bir saray yapmışlar.

Kötünnük arkadaş, Eyinnik'in gözlerini götürüp padişaha verince padişahın kızının gözleri açılmış. Padişah bunun üzerine Kötünnük'e demiş ki:

“Bütün köylüleri davet edeceksin, kırk gün kırk gece düğün yapacağız.”

Kötünnük bütün köyleri dolaşp Eyinnik’in bulunduğu köye gelmiş. Gelince demiş ki:

“Ben ancak bu sarayda misafir kalırım, ben padişahın damadı olacağım.”

Bu saraya gelmiş, Eyinnik arkadaşı orada. Bu bozuntuya vermemiş orası hakkında soru sorunca, bu şekilde bu şekilde oldu.

“Arkadaşımınla yola çıktık, bana bu muameleleri yaptı, bana böyle şekilde birisi geldi söylediler, aynı şeyleri yaptım. Bu sarayı da onların sayesinde yaptım.”

Kötünnük de aynı şeyi duyduktan sonra, tabi Eyinnik bilmiş ama söylememiş, kendisini tanıtmamış. Aynı çınar ağacının dibine gelip, o da gözlerini çıkarmış, ağacın başına çıkmış, o gece şeytanlar gelmiş, onu yere indirmişler, parçalayıp onu orada helak etmişler. Padişah da damadım gelecek diye beklemiş. Tabi gelmeyince padişah meseleyi anlamış.

Eyinnik’e kızını vermiş. Eyinnik’le kızına kırk gün kırk gece düğün etmiş. Yemişler içmişler muratlarına ermişler.

Şimdi biraz önce düğünden geldik.

Mükremin TANACI

(Alptekin, 2002: 289-291)